

EDITORIAL

**SOLIDARIS AMB EL TERCER MÓN,
COMPROMESOS AMB EL QUART.**

Aquesta frase ens ha acompanyat durant molts anys, donant sentit a la feina de l'Ateneu. De fet, l'entitat existeix com a compromís cívic contra la pobresa i l'exclusió.

Ara bé, sembla que el concepte de pobresa ja s'ha passat de moda. La pobresa com a tal, com a nom, ja no es troba ni als discursos polítics, ni a la premsa, ni enlloc. En canvi, és una realitat aclaparadora del nostre dia a dia. Una pobresa més o menys amagada que afecta a més gent i més diversa. Una pobresa que és una font essencial de l'exclusió.

Des d'aquí, volem denunciar aquest problema com a fonamental al barri. Volem donar un toc d'atenció i situar-lo al centre, ja que s'intenta desplaçar i convertir temes com la immigració en la font dels conflictes.

Doncs NO. El problema és –continua essent– la pobresa i la manca d'oportunitats. L'Ateneu, al menys, ho té ben clar.

PROGRAMA SOCIOSANITARI DE L'ATENEU

Quan parlem del programa sociosanitari de l'Ateneu ens venen al cap les dutxes del Centre Obert. Però aquest programa és, en realitat, molt més. Amb nadons o adults, infants o joves, la nostra tasca fonamental és sempre afavorir l'adquisició d'hàbits en el dia a dia: higiene, prevenció, salut, alimentació...

OBJECTIUS DEL PROGRAMA

- Estimular l'adquisició d'hàbits saludables i eliminar els insans.
- Conèixer les influències socials en la salut i afavorir l'adquisició d'opinions davant dels perills més greus i freqüents per a la salut col·lectiva.
- Sensibilitzar sobre la importància de mantenir una bona higiene personal.
- Oferir una dieta equilibrada i variada.

I com ho fem perquè no quedi només com a objectius transversals? Amb exemples ho entindrem millor:

Bany de l'espai Mare-Nadó

Als matins, aigua calenta, sabó de ph neutre... i molta dolçor i contacte amb el nadó. No només la higiene del bebé, també el contacte de la mare amb la criatura. Un bany pot significar molt!

Xerrades per dones

La importància d'una revisió ginecològica. Descobrir que amb ulleres veig millor. Saber on està el centre de planificació familiar, què és una dieta equilibrada o per què serveixen les vacunes. En els diferents grups de dones s'afavoreixen moments de reflexió i debat que ajuden a entendre i assumir algunes coses...

Alimentació

Aprender a gaudir d'una fruita o que t'acabi agradant el formatge. Sobretot, entendre quins són els aliments més saludables que ens ajuden a créixer i mantenir-nos sans. Fer entendre a les mares què fàcil i econòmic és preparar un entrepà en comptes de comprar un bollycao...

Higiene dental

Després del berenar al Centre Obert. Després dels àpats a les colònies. Després de dinar al Casal d'Agost. Actuacions puntuals que intenten crear l'hàbit, la continuïtat, el quotidià.

Dutxes

¡Qué regalo seño! Frase típica sota l'aigua de la dutxa. Després dels esports al Centre Obert o amb el Joves, al capvespre a les colònies o després de la piscina. L'hàbit, en aquest cas, es converteix en diversió, en plaer, en "necessitat". I cal començar a casa preparant la roba i la tovallola, i ser autònom en la dutxa, i prevenir o combatre infeccions i polls, inclús ser conscients de que cal estalviar aigua...

Prevenció

Xerrades formals i informals amb el joves sobre consum de substàncies tòxiques. Al carrer, a l'institut o fent una partida d'escacs. Fer reflexionar sobre el tema i que els joves siguin conscients dels riscos del consum.

I QUI DESENVOLUPA AQUEST PROGRAMA?

Un munt d'educadors, voluntaris i monitors que inclouen en les seves programacions aquestes actuacions concretes. I després, tots i totes els que estem per l'Ateneu: amb la nostra manera de fer amb els nostres hàbits saludables, transmetem en el dia a dia una bona sèrie de valors que calen en el nostre entorn.

Pilar López

RETRAT

A UN AMIGO FIEL

Es verdad. Algo se muere en el alma cuando amigo se va. Pero todos tus amigos y amigas del Ateneu y la Parroquia queremos recordarte con alegría y desde aquí agradecerte todos los momentos que pasamos y vivimos juntos.

Tu apoyo y colaboración incondicional haciendo las meriendas junto a Nati, buscando cada día las pastas, jugando en Ateneu al Carrer, montando carpas el día de la Fira, trayendo agua para limpiar la parroquia ¿y en la pintada?... tú eras el maestro, el director de orquesta.

Te uniste al grupo de la Xarxa colaborando en sus campañas junto con Daniel y Antonio, y poniéndote su camiseta... de color lila, y todo esto con buen humor.

¿Y el pique que cogíais en la petanca? deseando que llegara el próximo día para juntaros otra vez con los amigos. Animaste a Antonio y Ángel que ya son de los "nuestros" en todas las batallas.

Recuerdo las últimas colonias lo bien que lo pasaron los niños y grandes cuando salimos de payasos y tú con Jose... ¡qué graciosos estábais!

El Ateneu nos ha permitido conocernos, compartir, soñar un mundo mejor y es en este espacio donde mejor te recordamos. ¿Sabes? a veces da la sensación que recordar equivale a tristeza, pero es lo contrario, si no nos conociéramos no nos añoraríamos. Es bueno hacer caminos con la gente que queremos, cada uno de nosotros te recordamos con una sonrisa, cada uno te recuerda a su manera, en un rincón distinto y es así como en cada uno de nosotros sigues estando.

En fin así y con todo esto queremos recordarte y prometerte cuidar de "tu Nati" y con un abrazo de todos desearte "buen viaje" amigo Miguel.

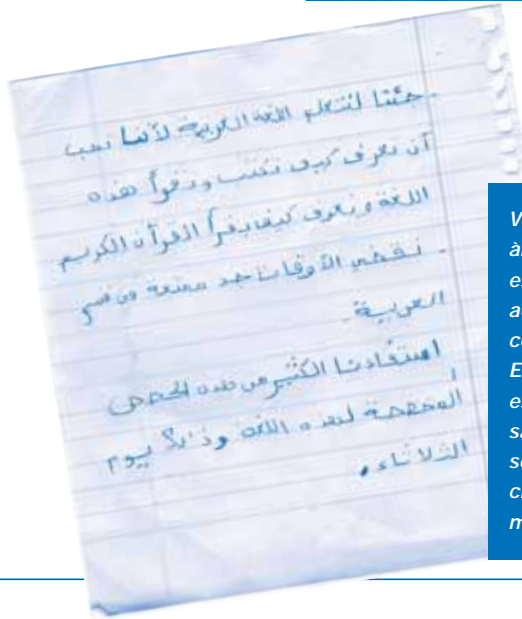
Gracias por haber estado.

Manoli Garcia

NENS I NENES

Els dimarts a la tarda, puntuals a les 17.15h, un grup de nois i noies arriben a l'Ateneu per estudiar. Però no és un reforç qualsevol, venen a aprendre àrab.

Des de fa quatre anys, l'Amina ensenya a llegir, escriure i parlar correctament l'àrab a infants d'origen marroquí que no coneixen prou bé el seu idioma matern perquè són nascuts a Catalunya.

Venim a aprendre àrab. Volem saber escriure i llegir en aquest idioma i conèixer el Coran. Ens agrada molt escriure a la pissarra. Ens ho passem molt bé a classe. Hem après molt.

GRUP DE BOTXES

Fa un temps, alguna gent del Ateneu es queixava que solament havia tallers per les dones. A partir d'aquí, va sorgir la idea de jugar a les botxes tenint lloc la primera trobada del gener de 2007.

Des d'aleshores, un grup de 12 persones de mitjana, "homes i dones", se apropa a l'Ateneu a jugar una vegada al mes. El grup està obert a tothom, i ja son 28 persones els que anem participant.

Organització de la activitat

- 8 h** preparem 3 camps de joc al pati de l'Ateneu, amb els seus marcadors i el número de camp.
- 9 h** esmorzem tots plegats. (Pa, embotits variats, algun tragueta de vi o aigua, i no pot faltar el cafè amb gotes!)
- 9.45 h** preparem els equips i l'ordre del joc.
- 10 h** s'inicia la competició.
- 13 h** recollim tot plegat i ho deixem com estava.

Anima't, esmorça i juga!

Grup de botxes

Pobresa al nostre costat

"El risc d'exclusió econòmica està distribuït de manera desigual al llarg del cicle de la vida". "A l'inici del cicle familiar, el nombre de fills a la llar representa una font de pressió econòmica". "Com a conseqüència d'això, sovint les necessitats creixen més ràpidament que els recursos disponibles".

"El risc de pobresa durant la infància és un dels grans reptes que afronten les societats avançades. En les darreres dècades, la pobresa infantil s'ha incrementat en el 17 dels 24 països de l'OCDE de què disposem dades. Això no només és motiu d'inquietud moral, sinó també de creixent preocupació davant les conseqüències socials i econòmiques que la pobresa infantil pot tenir a llarg termini".

"Invertir en infància significa fer-ho en el futur de la nostra societat i, en particular, en la competitivitat de l'economia".

"És molt més probable que un infant es vegi afectat per situacions d'atur o pateixi problemes de salut quan ha passat la infància en el si d'una família pobre (Vlemminckx i Smeeding 2001)".

"Invertir en la infància és, des d'aquest plantejament, una estratègia social de prevenció de la qual tots sortim beneficiats: els nens/es i les seves famílies, perquè gaudeixen de millors oportunitats per construir el futur; i la societat en conjunt, perquè aprofita al màxim els talents i capacitats individuals de tots els ciutadans i alhora ajuda a prevenir els riscos de fractura social (Fiaquer 2007)".

"Itàlia i Finlàndia han perdut capacitat de reduir la pobresa de la població anciana, però han millorat la capacitat de fer-ho amb la pobresa infantil. A Grècia, Portugal i Bèlgica hi succeeix el contrari. Irlanda i França milloren ambdues capacitats, mentre que Espanya és l'únic país en que empitjoren ambdues".

TAXA DE POBRESA A ESPANYA = 20%

	Nascuts a Espanya		Nascuts a l'estranger	
Pobresa moderada	17%	21%	26%	24%
Pobresa alta	6%	7%	12%	14%
Pobresa severa	3%		10%	

"L'Estat espanyol, amb les taxes de pobresa infantil més altes de l'entorn europeu més pròxim, no ha donat passos fermes en aquesta direcció. Els quatre plans nacionals de l'acció per a la inclusió social dediquen a la infància una atenció residual i no parlen en cap moment de combatre la pobresa infantil".

"L'anàlisi de propostes, actuacions i recursos assignats revela clarament que lluita contra l'exclusió econòmica a la infància segueix sense constituir una de les prioritats dels governs espanyols".

"La pobresa ha deixat de ser -potser mai no ho va ser- un compartiment estanc en què conflueixen els marginats del sistema. "Ser o no ser" pobre ja no és la qüestió, sinó estar o no estar en risc de caure en la pobresa".

"Les condicions de vida de la població estrangera respecte a l'autòctona, constitueixen un dels principals riscos de fractura social. Les persones estrangeres no europees són més pobres, experimenten modalitats de pobresa més intensa, tenen més dificultats econòmiques a les llars i els seus fills/es estan més exposats a condicions de pobresa que poden afectar negativament les oportunitats vitals".

L'Informe d'inclusió social a Espanya 2008, que molt bé podria dir-se d'exclusió, va ser elaborat per un equip d'investigadors de l'Institut Infància i Món Urbà (CIIMU) i presentat per L'Obra Social de Caixa Catalunya.

El per què del Camp de Treball

Dades. Percentatges de població. Les nostres consciències es veuen afectades per aquests percentatges. Ens sorprèn que a la nostra societat de benestar no s'hagi donat encara resposta al problema de la pobresa. Però passen les dades i passa la sorpresa o, fins i tot, la indignació.

Però la nostra actitud canvia quan les dades comencen a tenir noms i cognoms. El 20% de pobresa és més greu encara quan la pobresa té cara i ulls. Quan el 20% es diu Lolo, Antonia o Ahmed.

Per això cal donar a conèixer les cares. És important que la gent recordi els noms. I quants més millor. Les transformacions s'aconsegueixen amb l'experiència d'un, i d'un altre, i d'una altra més.

Amb l'objectiu de donar a conèixer la realitat del Quart Món als joves va néixer, ja fa 10 anys, el camp de treball "Infància en risc social".

Han estat 10 anys aprofundint en la realitat de la pobresa i l'exclusió social. 10 anys posant cara i gestos a les vides de la perifèria. 10 anys compartint, aprenent, obrint els ulls, omplint-nos d'energia jove.

Sembla mentida...

Ja fa 10 anys que la il·lusió d'un grup de l'Ateneu i de la parròquia es va fer realitat i vam oferir als joves de diferents llocs de l'Estat la possibilitat de compartir uns dies amb la gent de Sant Roc: amb els infants, amb els joves, amb els monitors i i monitores de l'Ateneu, amb la comunitat parroquial...

Ja fa 10 anys que l'Ana Belén, la Pamen i el Michel van aterrar a Sant Roc, sense saber ben bé que trobarien. Des dels primers temps a Can Salut, passant per dormir a la ludoteca fins als cors actuals, ha plogut molt. De Bilbao, de Saragossa, de Valladolid, de Zamora... fins i tot d'Abu Dhabi... any rera any, els joves i les joves han compromès les seves vacances amb Sant Roc.

I ja van 10, DEU!!!

El que va començar com una experiència petita s'ha convertit en més de 50 persones que han treballat dur al Casal, han fet reflexió a fons sobre la realitat del 4RT Món. Han compartit piscines i plegàries. Han rentat plats plegats i han fet volar estels.

Han estat molt moments compartits i ho hem volgut celebrar. Un cap de setmana de retrobaments, de records, de re-viure i re-conèixer.

Passejant pel barri no era estrany sentir: "¿Ésa es la Geruga? O ¿Es el Carrete?" Sí, ho són. Continuen aquí. I nosaltres també. I volem oferir, durant 10 anys més, i molts més, l'oportunitat de créixer plegats, encara que només siguin dues setmanes de juliol.

3, 4 i 5 de juliol de 2008

La idea de celebrar els 10 anys de camp de treball la trobem en l'estiu del 2007. Els incondicionals del Camp de Treball volien muntar-la ben gran per poder compartir amb tota la gent que ha passat per Sant Roc en aquests anys el goig dels 10 anys. I es van posar les piles; des de l'inici de curs, s'han encarregat de contactar amb tota la gent que durant aquests 10 anys ha passat pel camp de treball, convidant-los a celebrar conjuntament aquest moment.

Programació del cap de setmana:

- Acollida i Ateneu al carrer
- Redescobrir el barri
- Illa Fantasia
- Ateneu al carrer
- Jocs cooperatius
- Passi de fotos i vídeos dels 10 anys de Camp de Treball
- Reflexió sobre Quart Món

Amb aquestes activitats s'ha intentat apropar a la gent que va venir fa anys a l'Ateneu a la nova realitat del barri, reflexionar sobre el sentit d'aquest camp de treball i tenir un contacte directe amb els infants a través de les activitats del projecte Ateneu al Carrer.

Ha estat una experiència molt enriquidora. Han vingut 10 persones que havien passat pels diferents camps de treball i es va crear un ambient de compartir entre la gent "antiga" i la "nova" molt bo.

Destacar les activitats del projecte Ateneu al Carrer com a espai de retrobament amb el barri i amb la nova realitat i també els jocs cooperatius que van apropar la gent i van fer reflexionar sobre el què fem. Un moment molt emotiu va ser el passi de fotos i el vídeo elaborat per uns dels joves de Saragossa que va venir durant uns anys al camp de treball. Tot-hom s'hi va trobar en les fotos i va ser un moment de records i somriures.

L'esforç que ha suposat la preparació d'aquesta trobada s'ha amortitzat amb escriure. Ha servit per retrobar, per compartir amb diferents generacions i per refermar-nos en la importància d'aquest Camp de Treball com a espai d'apropament de molta gent a la realitat del Quart Món.

Records des de lluny

Molta gent que no va poder venir, també va participar:

 Mientras tanto, vosotros ahí seguís en el Ateneu, celebrando ya 10 años del campo de trabajo. Jo, no es sólo que tenga buen recuerdo del campo, sino que la huella es más profunda. Y la vergüenza que me da no haber dado señales de vida, no os lo podéis ni imaginar. Pero ya sabéis como es la vida, que te trae y te lleva y pasa el tiempo que ni te das cuenta.

Bueno, no creo que pueda ir en Julio, pero trataré de hacer un hueco y pasar a veros que tengo muchas ganas!

Muchos besos para todos! Y dad recuerdos por ahí!

Rubén Dario

 No creo que me pueda escapar durante el mes de julio, pero espero que toda la celebración, de la que voy teniendo pequeñas noticias, os salga muy muy bien, y que consigáis reunir a mucha gente. Nos habéis dado mucho, y habéis dado mucho al barrio.

Besicos para tod@s y suerte

Clara

 Me alegro un montón de que hayáis alcanzado ya los 10 veranos con el campo de trabajo. Es un gran esfuerzo el que hacéis al hacer que los que allí vamos nos sintamos como en casa, y que realmente tenemos que ser nosotros los que os demos las gracias a todos los que pasáis allí todo el año.

Paola

 Bueno, ya veis como la experiencia que tuve con vosotros ha hecho que no haya dejado de querer hacer voluntariados y tener mas y mas experiencia con ninnos...

El verano que pas'e con vosotros en el Ateneu, me hizo ver la dedicacion y el esfuerzo y lo duro que es trabajar con ninnos marginados por la sociedad, me hizo ver que la educacion y el cariño y la paciencia son clave... y me inspiró a seguir aliviando la pobreza de los más marginados.

Es más que nada para deciros que os mantengo cerca de mi y como parte importante en mis experiencias vitales... porque fuisteis una especie de llave en mi trayectoria. Os lo agradezco de corazon... Ya me comentó el Padre Carolus que vais a hacer una reunion este verano con muchos de los voluntarios que han pasado por el Ateneu a través de los años... Me hubiera encantado poder acercarme... pero desde Brasil lo veo complicado!!!

Muchísimas gracias por todo,

Un gran abrazo y mucha suerte!!!!!!! paz y amor para Sant Roc,

Yuki

 Bueno, muchas gracias por la carta de invitación que recibí para el 10º aniversario del campo de trabajo: no os imagináis la ilusión que me haría poder estar allí con vosotros para celebrarlo. Sin duda, conoceros ha sido algo que me ha aportado mucho y de lo que siempre me alegro (hablo tantas veces de vosotros que ya os conocen en todos los sitios por dónde he estado, y eso que pensándolo bien, tampoco he pasado tanto tiempo con vosotros! pero siempre ha sido intenso y agradable) Y bueno, cómo van las cosas por allí? Cómo ha ido este año? Alguna

novedad? YA me contaréis.

Un Besazo a todos!!

Esther

 Muy buenas a todos,

Cuesta de imaginar, pero ya hemos llegado al décimo aniversario del campo de trabajo. Siento no poder estar con vosotros ahora, pero las circunstancias dictaron otro programa para mí este verano, uno bastante menos agradable. Sin embargo, no puedo resistir el mandaros un email de felicitacion, primero a los veteranos por permanecer firmes durante tanto tiempo, sosteniendo el campo de trabajo en tiempos donde muchos se hubieran rendido y abandonado la labor; sois los pilares indispensables en este edificio. Pero tampoco hay que olvidar a la gente que viene nueva, que sacrifican un verano de diversión asegurada para venir a un campo donde desconocen la gente, la zona y sobre todo, el ambiente. Ya vereis como resultará ser una de las mejores decisiones que podiais haber tomado.

Algunos hasta querreis repetir, convirtiendos así en pequeñas columnas que ayudan a sostener al edificio, haciendos mas grandes y fuertes mientras vayan pasando los años. En fin, os deseo a todos un feliz decimo año de campo de trabajo, y que tengais muchos mas aniversarios que celebrar.

Felicidades a todoooooo!!!!!!

Sallm

Hay espacios mágicos:
atraen para disparar
las mejores energías, los
mejores sentimientos de
cada uno de
nosotros.
El Ateneu
es así!

UNA CAF A SANT ROC

Des de fa uns mesos, l'Ateneu acull un nou projecte: una Comunitat Autogestionada Financera o CAF. Aquesta idea ens la va portar el Jean-Claude Rodríguez de l'associació Desarrollo Comunitario, promotora d'aquestes comunitats. La idea ens va semblar tan simple com atractiva.

Què és una CAF?

L'experiència de les CAFs neix a Llatinoamèrica, concretament a Costa Rica, i des d'allà es va estenent per Europa i Àfrica. La idea bàsica és que les persones amb poca capacitat adquisitiva puguin, mitjançant aquesta xarxa de confiança, generar estalvi i per tant, millorar la seva situació econòmica.

En realitat, és una idea ben senzilla. Així, una CAF és una petita comunitat de persones –generalment, entre 10 i 30, encara que en el nostre cas, som menys- que decideixen posar en comú una quantitat de diners per crear un fons a partir del qual es poden donar petits crèdits als propis participants de la CAF. El volum d'aquests crèdits dependrà, com és evident, de la quantitat de diners disponible a cada comunitat. En tot cas, però, els crèdits són petites quantitats –normalment, entre 50 i 300 euros-, que serveixen per fer front a despeses menors, com ara reparacions, pagaments inesperats, petits viatges, etc., que en un moment donat poden ser indispensables.

Nosaltres com a CAF

A Catalunya funcionen un total de 19 CAFs. La realitat d'aquestes CAFs és diversa. Hi ha, per exemple, CAFs que estan formades en la seva majoria per persones immigrades del mateix país, i d'altres, com la nostra, marcades perquè tots estem vinculats a l'Ateneu. També hi ha CAFs formades simplement per grups d'amics que decideixen posar uns calerons en comú. En tot cas, cada CAF funciona de manera particular, ja que són els propis membres de la CAF qui decideixen, per exemple, si els crèdits han de ser retornats amb interessos, o per exemple, si hi ha penalització per tornar tard un crèdit, o fins i tot, com repartir els beneficis al final de l'any.

Alhora, la filosofia de cada CAF és diferent. En el nostre cas, vam formar la CAF per diverses raons. Una raó fonamental va ser la creació d'una comunitat d'estalvi i préstec que servís com a dinamitzadora del barri de Sant Roc. Així, la idea és que poc a poc gent diversa del barri es vagi implicant i per tant, podem crear una comunitat que ens ajudi a millorar la nostra situació econòmica, però que

també crei llaços de confiança entre els veïns. D'altra banda, ens va semblar atractiu poder deslligar-nos dels circuits de bancs i caixes d'estalvi. La natura de les CAFs permet demanar petits crèdits que poden ser indispensables, cosa que no permet el sistema bancari, ja sigui per una denegació sistemàtica a un cert perfil de persona, o bé, pels interessos abusius dels crèdits. Alhora, creiem que la política d'un bon nombre de bancs i caixes és immoral i explotadora degut a les seves condicions d'inversió i préstecs.

Com participar?

Doncs és ben fàcil. La CAF Sant Roc es reuneix els últims dimecres de cada mes a les 20:15h al mateix Ateneu.

Des d'aquí us animem a participar-hi!

Mari Sabiote

CULTURA?

La Puntual: Putxinel·lis a la Ribera

Qualsevol cap de setmana, cargolejant pels laberints del barri de la Ribera ens podem topar amb un remolí de nens i nenes al voltant d'una porteta amb un lleteró blau que diu, com a la merceria de l'Auca del senyor Esteve, "La Puntual". Darrera d'aquesta porteta es desplega un teatre a la mida dels més petits, amb un escenari que no arriba als tres metres d'amplada, però on s'obre sense límits el món de les titelles.

Aquest petit teatre continua la tradició de un barri que, al llarg dels segles XIX i XX, va ser refugi, en cafès, tavernes i cabarets, per a titelles i titellaires amb escenaris tan emblemàtics com el de la Taverna dels Quatre Gats. És en aquest espai on, ja més tard, cap als anys vuitanta, una jove companyia de titelles, La Fanfarra, va instal·lar el seu taller per imaginar i crear els seus personatges en cos de marionetes, titelles i ombres xinesques. Els anys varen passar i, dels tres components de la Fanfarra, ja només un d'ells, l'Eugenio Navarro, el feia servir com taller. Va ser ell qui, fa

només 3 anys, amb l'ajuda del seu fill en Néstor, obre les portes d'aquest taller transformat en el teatre "La Puntual", dedicat exclusivament al món dels putxinel·lis.

Petit, però amb tot un món al seu abast. Amb tres festivals de titelles, per infants i per adults, La Puntual, acull un munt de llengües i països que arriben amb el seu maletí i les seves històries a la butxaca. Durant les festes de la Mercè surt al carrer i organitza el Festival Popular al mig del carrer de l'Allada Vermell i a la pròpia Puntual. Durant el Festival de Putxinel·lis d'Hivern

convida a més companyies i presenta estrenes mundials. I al Juliol fa una programació especial dirigida al públic adult. I quan queda temps ofereix tallers per aprendre a construir aquests putxinel·lis i donar-los vida.

I entre festival i festival, cada divendres, cada dissabte i cada diumenge, La Puntual obre la seva porteta i es va omplint de canalla per escoltar les històries d'en Caramante, en Malic, el rei Taronja i la reina Morada, la iaia Tudis, Mr. Punch i tant i tant d'altres... Benvinguts, passeu, passeu!!

Gayo Mellado

La Puntual
Putxinel·lis de Barcelona
c/ Allada Vermell 15
08003 Barcelona

Telèfon: 639 30 53 53
Correu electrònic:
contact@lapuntual.info
<http://www.lapuntual.info>

SOLIDARITAT

UN VAIXELL CAP A GAZA

Des fa ja uns mesos un grup de persones organitzades al voltant del moviment "Free Gaza" van trencar per primer cop després de 40 anys el bloqueig marítim de la Franja de Gaza.

La situació als Territoris Ocupats Palestins, i en especial, a Gaza és d'extrema gravetat. L'estat d'Israel sotmet des de fa anys a Gaza a un bloqueig gairebé hermètic de les seves fronteres terrestres, marítimes i aèries. Aquest bloqueig no només impedeix als habitants de la Franja moure's lliurement –així com l'entrada a observadors internacionals, periodistes, etc-, sinó que també paralitza l'entrada de productes bàsics, així com de medicaments i ajuda internacional.

L'objectiu del moviment Free Gaza consisteix en trencar aquest bloqueig via marítima, i així fer veure a la societat civil internacional les condicions extremes en les que viuen milers de palestins. Fins al moment, Free Gaza ha fet tres viatges on centenars de persones organitzades van

aconseguir entrar directament al port de Gaza en un vaixell provinent de Xipre. Alhora, a la tornada, el vaixell va acollir desenes de palestins que des de fa anys necessiten sortir de la Franja, com, per exemple, molts estudiants becats per estudiar a universitats estrangeres.

Entre els passatgers d'aquest vaixell, hem trobat a una advocada catalana que ens ofereix el seu testimoni. "Ha estat l'experiència més impactant de la meua vida", ens diu, "quan vam arribar, milers de palestins es van llençar a les aigües contaminades del port de Gaza per donar-nos la benvinguda i agrair-nos haver trencat el bloqueig". Com a mostra d'aquest agraïment, les autoritats palestines de la Franja els hi van atorgar la "nacionalitat palestina".

Des dels Als Limits, volem fer una crida solidària. No podem permetre que milers de palestins i palestines visquin en un immens camp de concentració com és una Franja de Gaza tancada hermèticament.

Mari Sabido

